

У име Оца и Сина и Светог Духа

Налазимо се браћо и сестре у периоду Светог Божићњег поста, који је Света Црква установила пре празника рођења Христовог. Да би смо на тај празник припремали себе појачаним постом, молитвом, Светом Тајном покајања и исповести, да би смо могли припремљени чисте душе и срца, да примимо Богомладенца Христа у наше душе и у наша срца. Од Светог Николе до Божића, имамо три недеље, три недељна дана који су посвећени по Црквеном Типику успоменама које су предходиле успоменама на рођење Господа Христа. Следећа недеља посвећена је Светим праоцима а она пред сам Божић, Светим оцима. Који су били у родослову Господа Христа по телу, који се наводе да би нас подсетили како је Господ Христос постао заиста истинити прави човек, и ако је био и остао истинити прави Бог.

Али у нашем народу изузетно, мислим да то остали народи немају, ове три недеље су посвећене породици. Породичном обележавању, прва недеља по Никољдану то је данас зову се „детињци“, када се деца одужују својим родитељима, родитељи их симболично везују а они се одужују. Следећа недеља јесте „материце“ када деца везују своје мајке, а оне се њима одужују неким пригодним даровима. И недеља пред сам Божић јесте недеља „отаца“ или „оци“ како се у народу каже, када деца везују своје очеве а они се њима одужују, на начин како ко може. Неком играчком, неким поклоном, неким слаткишем и тако.

Међутим ово није само обичан обичај у нашем народу, и ако је предиван заиста, него показује да породица треба да буде повезана међу собом, не канапом, не ланцима него љубављу. Данас на „детињце“ када родитељи вежу своју децу вежу се љубављу, а деца се њима одужују послушањем и слушањем савета који од родитеља добијају. То је смисао дана који се зову „детињци“. Идуће недеље деца везују своје родитеље такође љубављу према њима, а родитељи се њима одужују родитељском љубављу, али и пригодним даровима.

Све то показује да је Господ Христос дошао у овај свет да посвети ту најмању људску заједницу која се зове породица, као што у телу човековом постоје многи органи и многе ћелије које изграђују то наше тело, тако и Црква Божија и цело друштво и држава састоји се од тих малих ћелија од малих породица. Ако су оне повезане међусобном љубављу, онда је Божији благослов на њима и сваки напредак у духовном и другом погледу.

Данашње Свето Јеванђеље помиње и једну вечеру, коју је господар домаћин припремио за своје госте. Чули сте шта каже Свето Јеванђеље, да је спремио вечеру, гозбу, али да званице које су позване нису дошле. Изговарали се. Неко купио њиву, иде да је погледа, неко купио волове, иде да их проба, неко се оженио, дакле земаљске бриге њих су везивале да се не одазову на позив господара и да дођу на припремљену вечеру. Али нико не може да омете планове Божије, јер овај домаћин није нико други него Господ Бог, који припрема за нас људе обилну вечеру тако што даје сина свога, да буде жртвован за спасење рода људскога, и да на ту вечеру на заједништво, на заједничку чашу, на заједничко Причешће, Господ призива своје званице а то су они који су поверовали у Његовог сина Господа Христа.

На жалост као онда у Јеванђељу што се каже да се многи изговарали да не могу доћи, тако и данас многи и ако се називају Хришћани, па и Православни Хришћани, ретко када долазе у недељу, ретко када се припремају за Свету Тајну Причешћа, за ту богату вечеру коју је Господ Бог припремио. Та прича говори браћо и сестре да постоји неки узвишенији циљ, од земаљских потреба од земљских послова, од земаљских брига, које нас притискају свакога дана. Бринемо се много, а једно је само потребно каже Господ. Потребно је слушати заповести Божије, живети по њима и чувати се од греха.

Чувамо се од греха колико можемо, али ипак као слаби људи грешимо, и зато је Света Црква установила Свети пост пред велике празнике Божић, Ускрс, Петровдан и Госпојину, да би се у то време

макар сетили своје душе, да би погледали садржај своје душе, шта се у њима накупило, да то исповедимо у Светој тајни покајања и исповести и онда да дођемо на гозбу на вечеру коју је домаћин припремио, а то је да се причестимо Светим телом и крвљу Господа Христа. То је смисао данашњег Светог Јеванђеља, а то је и смисао ових недеља који предходе рођењу Сина Божијега овде на земљи.

Нека би Господ дао и нама у срце наше, ту љубав која нас све повезује у породици, у парохији у друштву, у Цркви Православној, да би смо заједно повезани том љубављу, свезом љубави угодили Господу Богу и удостојили се када пођемо одавде да се нађемо тамо у Царству Христа Бога нашега, и да тамо и ми славимо са свима Светима, Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове у сву вечност. Амин.